

George & Eran Producties 2017/2020

George & Eran Producties is een theatergezelschap waarin George Elias Tobal en Eran Ben-Michaël gezamenlijk het hart vormen van plek waar altijd nieuwe zelfgeschreven stukken gemaakt worden. Stukken die onontkoombare persoonlijke en maatschappelijke verhalen vertellen vanuit een wereldwijze blik die een universele zeggingskracht hebben.

*“Als je je niet in de andere herkent, dan trek je je eigen bestaan in twijfel.”
-Tofik Dibi*

1. Korte typering van de organisatie

George en Eran kennen elkaar van De Utrechtse Spelen. In de voorstelling *Hamlet* speelden ze Rosencrantz en Guildenstern, een onafscheidelijk duo. Om dat vorm te geven stopte de kostuumontwerpster ze in één broek met drie pijpen. Een jood en een Arabier moesten samen opnieuw leren lopen en bewegen. Het was het startpunt van de *George & Eran lossen Wereldevrede op!*-trilogie en vele andere voorstellingen en initiatieven en uiteindelijk dit gezelschap.

Tijdens een interview bij *De Wereld Draait Door* zei Tofik Dibi een zin die ons erg heeft ontroerd en geïnspireerd: “Als je je niet in de ander herkent, dan trek je je eigen bestaan in twijfel”. Deze zin en gedachte zal een ankerpunt zijn voor ons gezelschap.

George & Eran Producties zal een theatergezelschap zijn waarvan George Elias Tobal en Eran Ben-Michaël gezamenlijk het hart vormen en waar altijd nieuwe zelfgeschreven stukken gemaakt worden. Stukken die onontkoombare persoonlijk en maatschappelijke verhalen vertellen vanuit een wereldwijze blik die een universele zeggingskracht hebben. Onze kernactiviteit is het maken voorstellingen die midden in de maatschappij staan en die over een kleurrijke bevolking gaan. Voorstellingen over het Nederland dat we op straat zien. Wereldwijd, divers en veranderend. Onze voorstellingen zijn maatschappelijk geëngageerd, persoonlijk en humorvol. Wij vertellen verhalen die in een veranderend Nederland de urgentie hebben om verteld te worden. Verhalen die kloppen aan de poorten van ons land en een vanzelfsprekende onderdeel uitmaken van onze Nederlandse cultuur. Verhalen die door ons bloed stromen.

Henriëtte Post, directrice van het FPK, zei in haar kunstenplan presentatie dat in 2050 dertig procent van de Nederlandse bevolking kind zal zijn van gemigreerde ouders. Dat zal het nieuwe Nederland zijn. Onze missie is dat deze groep Nederlanders zich ook herkent en vertegenwoordigd voelt in onze stukken op het toneel. Dat ook hun verhalen verteld worden. Op die manier weerspiegelt ons gezelschap een veranderend Nederland waarin een culturele en maatschappelijke diversiteit vanzelfsprekend is. Ons gezelschap moet een nieuwe plek innemen in dit veranderend cultureel landschap. De tijd waarin wij leven, ons land, de wereld om ons heen en hoe onze eigen identiteit zich daartoe verhoudt zijn thema's waarover het theater van nu, voor ons, over zou moeten gaan. Onze hoofddoelstellingen zijn:

- theater maken voor een groep die zich tot nog toe te weinig weerspiegelt ziet in de podiumkunsten;
- het actief bereiken van een doelgroep, twintig tot veertigjarige die als vanzelfsprekend gemêleerd is;
- voorstellingen maken waarin entertainment en engagement hand in hand gaan met elkaar;
- nieuwe paden bewandelen met betrekking tot pr en marketing.

Ten slotte is een van onze doelstellingen om de door onszelf opgelegde, al hoge eigen inkomstennorm het volgende kunstenplan weer te kunnen verhogen.

Onze missie, hoofddoelstellingen en kernactiviteiten liggen in het verlengde van die van de afgelopen jaren en met één wezenlijk verschil. Vanuit een volstrekte autonomie zullen we een aantal bestaande samenwerkingen intensiveren. Tegelijkertijd gaan we met een aantal voor ons belangrijke instellingen zoals De Meervaart, De Toneelmakerij, Oerol, De Verlichting en Via Rudolphi nieuwe samenwerkingen aan.

2. Artistieke uitgangspunten, signatuur & activiteiten

Wij geven met onze voorstellingen een menselijk gezicht aan grote thema's die zich binnen en buiten de grenzen van ons kleine kikkerlandje, stad of buurt afspelen en proberen zo grip te krijgen op brandende en soms abstract kwesties en gebeurtenissen. Thema's die ons dagelijks leven binnendringen en ons bewust of onbewust beïnvloeden. Op die manier streeft George & Eran Producties ernaar een verzamelplek te worden waarin persoonlijke verhalen het uitgangspunt vormen van een voorstelling.

De afgelopen jaren hebben wij een eigen stijl en vorm gevonden om stukken te maken. Deze is onderscheidend en succesvol omdat we ons bedienen van een nieuwe vorm waarin toneel en stand-up op een organische wijze bij elkaar komen. Alle teksten zijn nieuw geschreven. De acteur neemt zichzelf mee op het toneel (niet als personage maar als zijn theaterpersoonlijkheid), schrijft veelal zelf de tekst en wordt geïnspireerd door zijn persoonlijke leven, de omgeving waarin hij leeft en de plek waar hij vandaan komt. De buitenwereld rammelt op allerlei manieren steeds nadrukkelijker aan onze poorten. Meer dan vroeger komt nu alles ongefilterd bij ons binnen. Sneller, ongenueanceerder en harder. Het theater is de ultieme plek om verdieping te geven aan deze grote, vaak abstracte thema's en conflicten.

George & Eran Producties moet het eerste structurele gesubsidieerde gezelschap zijn dat exclusief vanuit deze signatuur voorstellingen maakt. Persoonlijke, actueel en urgent. Het streeft er naar om binnen deze signatuur zijn positie in de komende Kunstenplanperiode als organisatie te verstevigen en een bekend gezicht te worden in de landelijke kunstsector.

Als theatermakers hebben we de ambitie ons deze kunstenplanperiode verder te ontwikkelen binnen verschillende specialisaties. Dat wil zeggen dat we naast het maken en spelen van voorstellingen ons ook verder zullen bekwamen op het gebied van disciplines zoals tekstschrijven, regisseren of dramaturgie. Telkens zoeken we een andere rol en functie. We geloven dat dit de nieuwe theatermaker is van de 21ste eeuw.

Een belangrijke doelgroep voor ons is de groep van 20 tot 40: een jong publiek, dat als vanzelfsprekend gemêleerd is. In samenwerking met onze partner, De Toneelmakerij, willen we ons de komende kunstenplanperiode ook op de jeugd gaan richten. Er liggen op het gebied van diversiteit nog grote mogelijkheden en uitdagingen in dat circuit en wij willen daarin een katalyserende rol gaan spelen.

Zakelijk is het onze ambitie om blijvend een hogere dan de gestelde eigen inkomstennorm te hanteren. We willen vaste bespeler worden bij een groot aantal landelijke theaters en deze poel stapsgewijs vergroten. Op gebied van pr en marketing ontwikkelen we op dit moment een nieuwe, persoonlijk vorm van content die daadwerkelijk op maat is gemaakt voor elke individuele bezoeker. Een voorbeeld daarvan is bijgevoegd.

Binnen de stijl die wij hanteren is er op dit moment maar weinig aanbod voor de grote zaal. Onze ambitie is daarom ook dat we de stap gaan maken binnen deze signatuur naar de grote zaal. Die ontwikkeling wordt ingezet met projecten zoals het actualiteit-project in De Meervaart en de voorstellingen die we met Wende Sniijders in 2020 zullen maken. Ook de locatieprojecten op Oerol geven ons meer ervaring met grootschalige projecten. In het Kunstenplan 2020-2023 willen we een groter aantal producties dan nu produceren voor de grote zaal. Met de achterban die we in het verleden hebben opgebouwd en de komende vier

jaar zullen uitbreiden, geloven we voldoende fundament te hebben van waaruit we deze stap kunnen zetten.

Werkwijze Projecten

Overkoepelend hanteren we voor alle voorstellingen (m.u.v. *Woestijn Jasmijntjes* en *Het Wonderlijke leven van een Lafaard*) eenzelfde werkwijze. Daarin is de acteur veelal ook medemaker en schrijft en ontwikkelt hij mee aan zijn eigen materiaal. Het startpunt hierin is altijd een scherp concept met een sterke premisse dat aan de hand van de actualiteit is ontwikkeld. Aan deze kapstok hangen we vervolgens in het voortraject veel teksten, scènes, liedjes en ideeën. In tweewekelijkse sessies komen de acteurs, de regisseur en dramaturg samen om elkaar te inspireren en te prikkelen. Zonder direct uit te gaan van een vast verhaal ontstaat er zo een rijk palet aan materiaal van waaruit de voorstelling op de vloer wordt gemonteerd. We spelen voor een brede doelgroep waarbij onze speciale nadruk ligt op de twintig tot veertigjarigen. In de voorstellingen die we met De Toneelmakerij maken, bedienen we juist de jeugd, 8+.

Al deze activiteiten liggen inhoudelijk in het verlengde van de door ons in 2013 ingeslagen koers. Deze periode echter vergroten we de poel verhalen van waaruit we zullen putten aanzienlijk gezien de samenwerkingen die we met andere schrijvers, spelers, gezelschappen en makers aan zullen gaan.

De Vlucht van een Granaatappel (theatertour)

De vlucht van een granaatappel gaat over twee generaties vluchtelingen, ouders en kinderen. Twee generaties met de wens meer van elkaar te weten te komen. Twee generaties met de angst om de ander te confronteren of belasten met een onuitgesproken leed.

Vier acteurs met een verschillende culturele achtergrond vertellen de verhalen van beide generaties. Zij hebben een directe binding met het materiaal. Hebben aan den lijve ondervonden wat voor impact het heeft om alles achter je te laten en in welk persoonlijk conflict je terechtkomt wanneer het stof is neergedaald en de vragen rijzen. Door met ervaringsdeskundigen te werken willen we op een organische manier het persoonlijke universeel maken.

De voorstelling werd gemaakt en gespeeld op Oerol 2015 door Eran Ben-Michaël, George Elias Tobal, Celil Toksöz en Imke Smit. Regie was in handen van Xander Straat. Via Rudolphi verkocht de theatertour, die januari-maart 2017 zo'n veertig keer zal spelen door heel het land. Deze tour wordt uitgebracht onder Theater Rast. Wij zullen ons laten detacheren voor deze voorstelling.

Actualiteit-project (co-project Meervaart)

Dit project wordt aan de hand van de actualiteit die op dat moment speelt in en rondom Amsterdam (Nieuw-West) gemaakt. Samen met theater De Meervaart onderzoeken we hoe we een theatrale invulling kunnen geven aan deze actualiteit. Bij dit project willen we de mogelijkheid hebben om met een grote bezetting te werken. Muziek, stand-up, theater en misschien zelfs dans zullen bij elkaar komen in deze actualiteitsvoorstelling waarin wij zowel

als makers als uitvoerders betrokken zullen zijn. Waarin de buurt op een actieve en prikkelende manier zal worden betrokken.

Tien jonge podiumkunstenaars wordt gevraagd aan de hand van een thema dat op dat moment speelt teksten, muziek of choreografieën te maken. De voorstelling zal circa 10 keer op een locatie in de buurt van Amsterdam Nieuw-West spelen in april/mei 2017.

Woestijn Jasmijntjes (8+, coproductie Toneelmakerij)

Woestijn Jasmijntjes is een sprookje dat gaat over een vader en een zoon die samen op reis zijn. Na de grote overstroming in hun eigen land en het verlies van alles wat ze hadden, besluit de vader samen met zijn zoon op zoek te gaan naar het paradijs. Daar waar de rivieren van honing zijn en de bergen van goud. Samen leggen ze een reis af naar hun droomplek. Maar de reis gaat hun niet gemakkelijk af. Het is een lange reis. Ze zijn arm en hebben weinig eten bij zich. Het is koud en gevaarlijk. Van wolven in de nacht tot boeven in het donker, van een boze koning tot een giftige slag. Maar elke keer als het zwaar wordt en de hoop verloren lijkt, vertelt de vader zijn zoon een verhaal over het paradijs waar ze allebei van dromen. Dan lijkt alles mogelijk en de reis dragelijk.

Woestijn Jasmijntjes vertelt het verhaal van de vluchteling die de wereld overgaat op zoek naar een beter leven. Over een vader en zoon die op de vlucht zijn. Hoe ervaren kinderen zo'n ingrijpende beslissing van hun ouders en wat doen ouders om de kindernaïviteit van hun kroost te beschermen? *Woestijn Jasmijntjes* is een sprookje dat een portret schetst van deze moeilijke, vaak onbegrijpelijke problematiek.

De voorstelling zal geschreven worden door George, een Syrische vluchteling die alle facetten van een dergelijke vlucht aan den lijve heeft ondervonden. Hij gebruikt zijn persoonlijk ervaringen en die van zijn medevluchtelingen waarmee hij jarenlang in een asielzoekerscentrum heeft geleefd als inspiratie voor dit sprookje. De grimmige realiteit wordt omgezet in een fantasierijke wereld. Eran, een tweede generatievluchteling, regisseert de voorstelling.

De voorstelling zal circa veertig keer door STIP verkocht worden najaar 2017 door heel het land. We zullen o.a. samenwerken met een vaste acteur van onze partner, De Toneelmakerij. Zij zullen ook een educatief programma ontwikkelen.

George & Eran lossen Wereldvrede op! Deel III: De Finale (theatertour, coproductie Rast)

In *George & Eran lossen Wereldvrede op! Deel III: De Finale* keren de twee vrienden voor een laatste keer terug in een ultieme poging de wereldvrede op te lossen. De problematiek in hun regio, het Midden-Oosten, verspreidt zich razendsnel naar hier, en meer nog dan in hun eerdere delen vertelt deze voorstelling het verhaal van een veranderend Europa. In Deel I van hun voorstelling gingen George en Eran op zoek naar de oplossing maar verzandden ze uiteindelijk in een moeras van problemen en verwijten. In Deel II kwamen ze gezamenlijk tot talrijke oplossingen maar werden ze het niet eens over de uitvoering daarvan. Deel III gaat verder daar waar we eindigden in deel II.

Deze voorstelling is een muzikale conflictkomedie die zich begeeft op het snijvlak van toneel en stand-up. Het vormt het laatste deel van een persoonlijk, muzikaal drieluik rondom het

thema van twee vrienden, een Jood en een Arabier, die de oplossing voor het conflict willen vinden waarin hun volkeren al decennia lang verwickeld zijn.

De pragmatische George, een Syrische Hollander, besloot dat voor het werkelijk oplossen van een conflict je naar de brandhaard moet gaan. De denker Eran, een Nederlandse Israëliër, gelooft vanuit hier, het westen de vrede als een domino-effect de wereld over te kunnen laten gaan. Allebei besluiten ze afzonderlijk een reis af te leggen om hun idealen te verwezenlijken. George reist richting Syrië, maar strandt in een vluchtelingenkamp op Sicilië. Eran vertrekt richting Den Haag en reist vanuit daar door naar andere Europese machtscentra. Na hun reis komen de twee bij elkaar om met het publiek en elkaar hun inzichten, ervaringen en oplossingen te delen.

Eran Ben-Michaël & George Elias Tobal schrijven, maken en spelen de voorstelling. Samen met Theater Rast zoeken we op dit moment een geschikte regisseur voor deze productie.

De persoonlijke ervaringen van de makers vormen wederom het startpunt van deze voorstelling waarin zij zichzelf, hun achtergrond en ervaringen mee het toneel opnemen. We gaan muzikaal samenwerken met een band die in de voorstelling het gevoel van veerkracht vertolkt. Hoe uitzichtlozer de situatie hoe krachtiger de muziek zal zijn.

De voorstelling gaat in 2016 op theaterfestival Oerol in première en zal januari-maart 2018 veertig keer verkocht worden door heel het land door theaterzaken Via Rudolphi.

De relatieve waarde van een mensenleven (coproductie De Verlichting)

“Alle mensen zijn gelijk, maar sommige mensen zijn iets gelijker dan anderen.”

Het is altijd verschrikkelijk als een mens vroegtijdig sterft. Of het nou aan ziektes, oorlog, honger, armoede of rampen is, het is verschrikkelijk. Punt.

Maar vaak vinden we de een z'n dood toch net iets tragischer dan die van een ander. *De relatieve waarde van een mensenleven* gaat het over onze behoefte om erkend te worden in ons verdriet. Door familie, vrienden, maar ook door politiek en media. Na een aanslag als in Parijs in 2015 gaat de Westerse wereld collectief in rouw, maar er komt ook een tegengeluid op. “Waarom besteden we niet evenveel aandacht en emotie aan de slachtoffers van een aanslag als in Beiroet? Zijn die doden minder belangrijk?”

Vier mensen uit vier verschillende culturen – een Nederlander, een Ghanees, een Syriër en een Israëliër – vechten in de voorstelling om ruimte en aandacht voor hun doden en verdriet. De rouw in Syrië is minstens veertig dagen. Maakt dat de dood in Syrië belangrijker dan in Nederland, waar het leven zo snel terug naar de normale gang van zaken lijkt te gaan? Mag de broer van een zelfmoordterrorist die een martelaar is geworden eigenlijk rouwen, of moet hij gelukkig zijn? En hoort de dood meer bij het leven in Ghana dan in Nederland en is het dus in Ghana minder erg om iemand te verliezen?

De acteurs begraven in deze voorstelling een geliefde, zichzelf of elkaar in een zoektocht naar wat de waarde van een mensenleven bepaalt. De voorstelling wordt gemaakt, geschreven en gespeeld door George, Eran en nog twee acteurs en geregisseerd door Floris van Delft. We komen uit in 2018 op het Oerol-festival en gaan het seizoen erna op tournee (veertig speelbeurten, verkoop door Via Rudolphi).

Kinderen van Aleppo (voorstelling in universiteiten en korte theatertour)

Wat hebben we verkeerd gedaan?

Nadat de vreedzame demonstraties in Syrië uitmondten in een bloedige burgeroorlog was de vraag *Wat hebben verkeerd gedaan?* de hoofdles van de activisten die de Arabische lente in Syrië zijn begonnen. Met niet meer dan spandoeken, megafoons, vrijheidsleuzen en collectieve dansbewegingen gingen de studenten van Aleppo de straat op voor meer vrijheid. Dit was de lente waar zij lang op hadden gewacht. De bloemen van de vrijheid zouden daar en toen tot bloei komen om de geuren van de democratie te verspreiden. Althans dat hoopten ze.

Maar toen de eerste kogels werden gelost en de eerste dode viel waren deze idealen ineens zoek. De vreedzame demonstraties veranderden snel in een burgeroorlog, een monster dat zichzelf en de kinderen van deze eeuwenoude stad had verslonden. De noodkreet van ooit voor meer vrijheid is veranderd in een hulpkreet voor voedsel en water. Niks vrijheid, revolutie of hoop. In deze persoonlijk monoloog vertelt George samen met een muzikant het verhaal van een vreedzame vrijheidsstrijder.

De waargebeurde verhalen van de voorstelling zullen met behulp van Stichting UAF (Universitair Asiel Fonds) verzameld worden. Het zijn de verhalen van Syrische studenten die recentelijk naar Nederland vluchtten. In 2016 zal George samen met een researcher de verhalen verzamelen en de tekst van de voorstelling schrijven uit een eenmalig budget van de Nieuwe Makersregeling. De voorstelling zal vervolgens onder begeleiding en regie van regisseur Eric De Vroedt geproduceerd worden.

De voorstelling beleeft eerst een universiteitentour in het najaar van 2018. Stichting UAF zal de voorstelling twintig keer aan hogescholen en universiteiten verkopen. Aansluitend zal de voorstelling een aantal keer in De Meervaart, Theater aan het Spui en de Utrechtse en Rotterdamse schouwburg spelen.

Over Vaders en Zonen (en Dochters)

In deze voorstelling reconstrueren theatermakers en goede vrienden Meral Polat en Eran Ben-Michaël samen met hun vaders de geschiedenis van een leven. Van nooit uitgekomen dromen, van alles achter moeten laten en de mogelijkheid altijd opnieuw te kunnen beginnen.

De vader van Meral is een Koerd. Hij groeide op op het platteland van Turkije met een droom. De saz spelen. Muzikant worden. Zijn vader had echter een hele ander toekomst voor ogen voor zijn zoon. Met z'n handen zou hij gaan werken. Op het land. Heimelijk oefende Merals vader de saz in de schuur van het dorp. Tot zijn vader hem op een dag betrapte. Hij pakte de saz en sloeg het instrument en daarmee de droom kapot op het hoofd van zijn zoon.

De vader van Eran is Jood, opgegroeid in een kibboets in Israël. Zoon van ouders die alles verloren in de Tweede Wereldoorlog. Kind van de nieuwe natie die zij oprichten. Hun ideaal voor het nieuwe land was groter dan de zorg voor hun zoon. Met een aanleg voor atletiek en een liefde voor theater groeide hij op in een tijd waarin er niets meer bestond dan je hoofd

boven water proberen te houden. Hij was voorbestemd om te gaan studeren in de grote stad en dat is dan ook precies wat hij deed. Zijn droom om ooit acteur te worden maakte plaats voor de realiteit van het sergeantschap dat hij kreeg in het Israëlische leger.

Nu een leven later staan beide vaders samen met hun kind op het toneel. Het lot bepaalde dat Meral actrice werd en later zangeres. Haar vader plakt voor deze voorstelling de stukjes van zijn kapotgeslagen saz weer aan elkaar en begeleidt voor het eerst zijn dochter op het toneel. Ook Eran werd acteur en staat in deze voorstelling voor het eerst op het toneel naast de man die alles voor hem achterliet om hem het leven te geven dat hij zelf nooit heeft kunnen leiden. Deze voorstelling zal vier weken te zien zijn als Bellevue Lunchtheater-voorstelling, in het najaar van 2019. De regie is in handen van Liesbeth Colthof.

Theatrale mis

In 2015 maakten wij een theatrale mis voor De Stadsschouwburg Utrecht. Op basis daarvan kwamen zij met de vraag of wij op structurele basis deze samenwerking voort wilden zetten. In 2017 zullen we samen met De Verlichting, De Hollanders (nog in oriënterende fase) en Firma Mes rondom één thema vier theatrale missen maken vanuit onze eigen signatuur. Als deze pilot bevalt zal dit een terugkerend onderdeel van onze programmering blijven. Op elke eerste zondag van een kwartaal om 12:00 spelen op vier plekken tegelijk deze missen. Elk kwartaal bezoekt het gezelschap met zijn eigen mis een andere stad. Deze missen spelen in de foyers of theaterrestaurants van de theaters. Hiermee komen, debat, café, theater, lezing en muziek op een open en uitnodigende plek bij elkaar.

Het wonderlijke leven van een openlijke lafaard (De Parade)

Het glas bij onze held is altijd half leeg. Alles gaat volgens hem mis. Op zijn verjaardag regent het. De meisjes van wie hij van houdt verlaten hem. Zelfs de kat die hij leende om de muizen in zijn huis te verjagen stierf nadat ze per ongeluk de gifkorrels had opgevreten. Werkelijk alles gaat bij hem mis. Ook zijn openlijke lafheid draagt bij aan zijn ongeluk en drijft alles en iedereen van hem weg. Hij duikt weg bij de collectes voor de kankerstichting. Eet het laatste stukje taart op op een kinderfeestje. Zelfs voor zwangere vrouwen in bus staat hij niet op. Het leven gunt hem niets en de wereld miskent hem. *Het wonderlijke leven van een openlijke lafaard* is een tragikomische portret van het eeuwige slachtoffer. Hij is het symbool van onze tijd. Alles wordt hem aangedaan. Iedereen en alles krijgt de schuld van zijn ongeluk. Op het snijvlak van stand-up en toneel neemt de acteur, begeleid door twee muzikanten, het publiek mee op een hilarische reis door zijn leven.

De eerste keer (Oerol) plus landelijke tournee

De voornaamste reden om deze voorstelling te maken is het besef dat we deel uitmaken van een veranderende samenleving. In het collectieve bewustzijn van ons, twee dertigers, staat opgetekend hoe *vol=vol* in de jaren 90 nog leidde tot een enorme opschudding. Diezelfde woorden die nu mild en genuanceerd zijn geworden. Wij zagen hoe idealen die toen taboe waren nu de normaalste zaak van de wereld zijn. Zonder dat er effectief iets is veranderd in ons leven of onze levensstandaard zijn morele grenzen verschoven zonder dat we het doorhebben. *De eerste keer* is een persoonlijke voorstelling van drie actrices uit verschillende werelddelen die vertellen over het sleutelmoment van hun leven. De dag voordat en nadat alles anders werd. In een epische voorstelling schetsen zij drie gebeurtenissen die de rest van

hun leven kleurden. De verhalen zullen versneden worden met muziek uit de landen waar ze vandaan komen.

EAT-THIS (8+, samenwerking De Toneelmakerij, De Meervaart, en DEGASTEN)

Een jeugdtheaterproject over de betekenis van voedsel in onze maatschappij. Voedsel zorgt voor veel meer dan een volle maag. Het kan ook culturele, religieuze en sociale betekenissen hebben. Van fast food tot slow food, van offerfeesten tot haute cuisine; voedsel als de spiegel van onze beschaving. Deze locatievoorstelling zal voor een aaneengesloten periode spelen in Amsterdam (Nieuw-)West.

De vier seizoenen

In *De vier seizoenen* maken George & Eran samen met Wende Sniijders vier voorstellingen vanuit het thema rituelen. Wat zijn onze rituelen nog een in een ontkerkt Nederland anno nu? Aan welke gebruiken hangen we als volk onze identiteit? Hebben we als Nederlander überhaupt wel een identiteit? En als we geen wezenlijke rituelen, gebruiken of identiteit blijken te hebben, wat zegt dat dan over ons als samenleving? In vier afleveringen proberen we rondom iconische dagen zoals 1 januari, 5 mei, 11 september en 24 december antwoorden te vinden op deze vragen. In deze voorstellingen zullen muziek, tekst, spel en muzikaliteit versmelten tot een persoonlijk relaas van drie podiumkunstenaren.

Eran en Wende werkten eerder samen in het project *Theater na de Dam* in Theater Carré. Het was het startpunt van een reeks van gesprekken die leidde tot de wederzijdse toezegging om gezamenlijk deze grote zaalvoorstellingen te gaan maken.

Onze doelgroep is en blijft breed. Zowel qua leeftijd als achtergrond. We richten ons echter de komende jaren met extra nadruk op de doelgroep jongvolwassenen, 20-40 jaar.

jaar	Productie	aantal	publieksgroep
2017	Woestijn Jasmijntjes coproductie Toneel makerij	40	8+
	Actualiteiten project Amsterdam Meervaart G&E producties	5	Buurt, 20-40jaar
	Theatrale mis	12	20-40 jaar
2018	De relatieve waarde van de mens coproductie De verlichting	16	Festival 20-40 jaar
	Kinderen van Aleppo	35	Studenten
2019	Het wonderlijke leven van een lafaard G&E producties	42	Festival 20-40 jaar
	Vaders en dochters Lunch voorstelling G&E producties	20	Theaterpubliek
2020			

	De eerste keer G&E producties	46	Festival 20-40 jaar
	De vier seizoenen G&E producties in samenwerking met Wende Snijder	20	20-40 jaar
totaal 7 nieuwe eigen producties, waarvan 2 specifiek in Amsterdam 2 nieuwe coproducties, twee producties in samenwerking.			
reeds gemaakte producties			
		landelijke tournee	
2018	De Wereldvrede III in coproductie met Rast	40	20-40
2019	De relatieve waarde van de mens coproductie De verlichting	40	20-40
Andere producent			
2017	De Vlucht van de Granaatappel Rast	40	20-40
2020	Eat This locatie project Toneelmakerij	10	jongeren/ buurt
Totaal 366 voorstellingen			
Overige activiteiten			
2017-2020	Theatrale evenementen Meervaart 4 maal per jaar		
2018 en 2020	Gastprogrammeurs Oerol 2 maal in vier jaar		
2017-2020	Lezingen, na-verdiepingsgesprekken		

3. Plaats in het veld

In de afgelopen jaren hebben we een nieuwe stijl gevonden en ontwikkeld waarin universele thema's een persoonlijk gezicht krijgen en waarin maatschappelijk theater en stand-up op een organische wijze bij elkaar komen. Er is een natuurlijke verbinding tussen de maker en zijn materiaal omdat zijn eigen achtergrond en ervaringen veelal het startpunt zijn van onze montage-theaterstukken. Deze altijd nieuw geschreven voorstellingen zijn inhoudelijk per definitie onderscheidend omdat de maker uniek is en daarmee ook zijn inbreng aan de inhoud. Ook schromen we er niet voor een stevig maatschappelijk onderwerp op een humoristische wijze te brengen met de nodige zelfrelativering.

Onze voorstellingen gaan niet over allochtonen of autochtonen. Niet over Nederlanders of buitenlanders. Het gaat over een samenleving waarin iedereen samenleeft. Ons publiek bestaat dus uit het Nederland zoals het er nu uit ziet. Niet enkel 50+, hoogopgeleid en wit maar ook jong, kind van ouders met vaak verschillende achtergronden en zichtbaar gekleurd. Wij maken voorstellingen voor een steeds grotere wordende groep gemixte Nederlanders wiens rijke diversiteit te weinig weerspiegeld is in de verhalen die nu op het toneel worden verteld.

Wij zien gelijkgestemde theatergezelschappen, zowel cultureel diverse als maatschappelijke geëngageerde niet als concurrenten maar zoeken deze juist op. We vliegen uit het nest van Theater Rast. Met dit gezelschap, waar we op een warme manier veel mee hebben samengewerkt, zullen we ook blijven samenwerken in twee producties. We hebben goede persoonlijke contacten met gezelschappen als DEGASTEN, VIG, Firma MES en De Hollanders. We komen geregeld bij elkaar en volgen intensief elkaars werk. Door makers als Sadettin Kirmiziyüz en Eric de Vroedt laten we ons inspireren. Met Eric zullen we ook samenwerken in *Kinderen van Aleppo*.

We gaan een substantieel samenwerkingsverband aan met De Meervaart. We zullen daar kantoor houden en we delen de back office. Ook nemen we i.s.m. de overige huisgezelschappen daar per kwartaal één dag de programmering op ons en organiseren daaromheen theatrale evenementen. Dat kan variëren van lezingen tot concerten, en van tentoonstelling tot technofeest.

Met De Toneelmakerij gaan we een structurele alliantie aan. Met behoud van onze autonomie en signatuur is de input en artistieke uitwisseling met de huidige artistiek leidster Liesbeth Colthof en toekomstig artistiek leider Paul Knieriem een geweldige aanvulling en verrijking van ons gezelschap. Het voedt onze ambitie ook een jeugdige doelgroep in aanraking te laten komen met wereldse verhalen en thematieken.

Met Oerol gaan we een intensieve samenwerking aan. In vier jaar zullen we daar met twee productie te zien zijn. Daarbuiten verbinden we ons aan hen als curatoren of begeleiders van atelier Oerol.

Met De Verlichting van Floris van Delft coproduceren we De relatieve waarde van een mensenleven en werken we samen in de randprogramma's en theatrale missen vanuit De Meervaart, waar we een kantoor zullen delen, intensief samen. Ook is het onze intentie om een zakelijk leider te delen.

Via Rudolphi is ons impresariaat en inhoudelijk past het naadloos bij ons. Het is een ijzersterk merk dat onze voorstellingen uitstekend weet te verkopen aan belangwekkende theaters door heel het land.

4. Ondernemerschap

4a. Bedrijfsvoering en financiering

De organisatie die ons voor ogen staat is klein en flexibel. Daarin vormen George en Eran i.s.m. een nieuwe zakelijk leider (met wie we nu oriënterende gesprekken voeren) de kern van de organisatie. Tot de overdracht werken we met Hilje Thiescheffer als zakelijk coördinator. Eran werd eerder gehonoreerd met de tweejarige Nieuwe Makersregeling van het FPK. Daarin beschreef hij zich te willen ontwikkelen van acteur/theatermaker naar regisseur/artistiek leider. In dit gezelschap kunnen hij en George hier op een ultieme wijze vorm aan geven. Wij vullen elkaar aan op artistiek inhoudelijk gebied en zijn zeer bedreven in het bedenken van nieuwe mogelijkheden en het creëren van kansen. Kortom, naast spannende nieuwe makers zijn we ook rasondernemers. Bij o.a. Theater Rast deden we veel ervaring op binnen alle onderdelen van die organisatie. Wij worden beiden fulltime in dienst genomen bij de stichting.

Gezamenlijk zullen we het artistiek leiderschap vervullen. We zijn in die functie verantwoordelijk voor het bewaken van de artistieke lijn die uitgezet wordt in onze eigen producties en de coproducties met de verschillende partners.

De manier om in deze jonge organisatie de kennis m.b.t. de bedrijfsvoering te waarborgen is de gekozen samenwerking met twee (A-)Bis instellingen, namelijk De Meervaart en De Toneelmakerij. Op artistiek-inhoudelijk gebied worden we ondersteund door het ervaren gezelschap De Toneelmakerij. Bedrijfsmatig kunnen we terugvallen op de knowhow van De Meervaart. Op zakelijk gebied zullen we gebruik maken van hun administratie en controlling. Dit waarborgt de zakelijke kant van de organisatie en verhoogt tegelijk de efficiëntie in het werk van de nieuw aan te trekken zakelijk leider.

Financieringsmix en werving private middelen

De financieringsmix bestaat uit de publieksinkomsten gebaseerd op resultaten uit het verleden en een prognose van de toekomst: een speellijst van veertig voorstellingen op basis van uitkoopsommen variërend van €1100 tot €1500 per voorstelling. Bijdragen komen uit private fondsen zoals het Prins Bernard Cultuurfonds, de Van Bijleveltstichting, Stichting Melanie en Kunst en Israel. Er is een structurele bijdrage aangevraagd bij de gemeente Amsterdam van €105.000 euro op jaarbasis.

Het totaal van de eigen inkomsten is op het moment ongeveer 47% – substantieel hoger dus dan de gestelde norm. Deze bestaat uit: publieksinkomsten van gemiddeld 27%, bijdrage private middelen van gemiddeld 5% en bijdragen coproducenten van gemiddeld 13%. Via de indirecte inkomsten hebben we 2% eigen inkomsten.

Op specifieke momenten binnen onze planning zullen zowel George als Eran kunnen worden gedetacheerd om elders een andere activiteit te verrichten. Die wisselwerking inspireert de makers en verbind en vergroot publiek. In de begroting zijn de inkomsten die hieruit te verwachten zijn, opgenomen onder uitleen personeel (indirecte inkomsten)

Activiteiten om de inkomsten te vergroten

De ambitie is om vanaf 2020 in nog mindere mate afhankelijk te zijn van cultuursubsidies. Voor deze kunstenplanperiode hebben wij de belangstelling gewekt van een aantal maatschappelijk georiënteerde organisaties zoals de stichting Bevordering Maatschappelijke Participatie (BMP) en het Universitair Asiel Fonds (UAF) en private fondsen zoals het Prins Bernard Cultuurfonds de Van Bijleveldstichting, Stichting Melanie en Kunst en Israel. Deze organisaties herkennen het belang van onze voorstellingen en hebben concreet aangegeven een financiële bijdrage te leveren aan o.a. Kinderen van Aleppo (UAF), ondersteunen onze producties om ze meer bekendheid te geven bij een groter publiek (Van Bijleveltstichting) en *George & Eran lossen Wereldvrede op! Deel III* helpen ontwikkelen (PBCF). De samenwerking met deze organisaties zal worden gecontinueerd en uitgebreid. We streven ernaar in de komende vier jaar hiermee 10% van de totale inkomsten te dekken.

Ook is er onlangs een gesprek geweest met de gemeente Amsterdam in het kader van dialogenverbindingen, een initiatief vanuit de gemeente in de aanpak van radicalisering en polarisatie. Ze hebben aangegeven dat onze voorstellingen binnen dit kader mogelijk financieel kunnen worden ondersteund. We zullen deze contacten actief blijven benaderen en verder uitbreiden en onderzoeken of er ook op regionaal gebied organisaties zijn die benaderd kunnen worden om de belangstelling buiten de Randstad te vergroten.

Succesvolle voorstellingen blijven op het repertoire en kunnen incidenteel blijvend worden ingezet tijdens periodes waarin er geen sprake is van het maken van een nieuw project. Hierbij zorgen we er altijd voor dat de productie op zijn minst kostendekkend kan worden gespeeld.

Efficiëntie en kostenbesparing

Door de samenwerking met De Meervaart, en de bij hen aangesloten organisaties zoals De Verlichting, ligt het delen van personeel voor de hand. Bij het aantrekken van nieuwe medewerkers wordt zoveel mogelijk gekeken of we gemeenschappelijk gebruik kunnen maken van personeel dat bij een van de partners/coproducenten werkzaam is. Buiten de backoffice en de controlling, beschikt De Meervaart over technici, productiemedewerkers en pr-medewerkers die kunnen meewerken aan de totstandkoming van de producties en eventueel beschikbaar zijn voor een tournee. Ook kunnen we er gebruik maken van andere faciliteiten zoals vergader-, repetitie- en monteerruimtes. Door deze samenwerking creëren we een continuïteit die leidt tot een efficiënte inzet van personeel en een grote betrokken- en verbondenheid van beide organisaties.

Cultural Governance

Het stichtingsbestuur volgt een klassiek bestuursmodel dat volgens Cultural Governance werkt. De bestuursleden verrichten hun werkzaamheden onbezoldigd. Het bestuur streeft een transparante bedrijfsvoering na, waarbij ze hun nevenfuncties zullen vermelden en belangenverstrengeling tegengaan. Er zijn nu drie bestuursleden en twee vacatures. Bij de samenstelling van het bestuur wordt rekening gehouden met een diverse samenstelling die de organisatie en haar (beoogd) publiek weerspiegelt. Er is een huishoudelijk reglement inclusief bestuursreglement en directiestatuut waarin de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van bestuur en artistieke en zakelijke leiding zijn vastgelegd. Ook is er een aftreedschema, waarin rekening wordt gehouden met de opvolging, zodat niet alle bestuursleden gelijk aftreden.

Code Culturele Diversiteit

George & Eran Producties is een vanzelfsprekend divers gezelschap. Dat weerspiegelt zich in thema's, onderwerpen, partners, producties en dus ook in de samenstelling van de organisatie en het netwerk. De achtergronden van de mensen varieert van o.a. Turks, Marokkaans, Antilliaans, Curaçaoënaars, Surinaams, Syrisch en ooit gevlucht tot anderszins Nederlands. Ook op bestuurs- schrijvers- en castingniveau zal die diversiteit zichtbaar zijn. Niet omdat het moet, maar omdat het de bron is van waaruit wij putten.

4b. Publieksbenadering

Alle voorstellingen die we afgelopen jaren maakten zijn tot nu toe gezegend met lovende recensies en hartverwarmende en ontroerende publieksreacties. Deel I van *George & Eran lossen Wereldvrede op* kreeg viersterrenrecensies in NRC, Trouw, Cultuurbewust, de Theaterkrant en De Groene Amsterdammer en vijf sterren bij Theaterjournaal en Parool. Ook Deel II van onze *Wereldvrede*-reeks kreeg enkel viersterrenrecensies in o.a. NRC en De Volkskrant en op diverse internetsites. *Who's afraid of Romeo & Julia* en *De Vlucht van een*

Granaatappel kregen in dagbladen zoals De Volkskrant, Dagblad van het Noorden, en de Theaterkrant dito recensies.

Belangrijker nog zijn de publieksreacties. Door de persoonlijke thema's, de speelstijl en de manier waarop we ons publiek benaderen gaan we een zeer persoonlijke band met hen aan. We merken dat dit op verschillende vlakken zijn vruchten afwerpt. Zo bereiken we elke tour weer meer mensen dan de vorige. Het gemiddelde aantal bezoekers steeg in de afgelopen drie jaar van 80 bezoekers per voorstelling naar 90 bezoekers per voorstelling, met een uitschieter in 2014, toe er een gemiddeld aantal bezoekers was van 118. We verhogen het aantal speelbeurten en streven naar een gemiddeld aantal bezoekers van 120 per voorstelling. De bezoekers die ons eerder bezochten blijken zeer trouw en nemen vaak hun eigen achterban weer mee naar nieuwe producties. Per jaar verzamelen we op festivals en in theaters telkens zo'n achthonderd nieuwe emailadressen die we toevoegen aan ons bestand.

Buiten de reguliere theaterbezoekers – 50+ en hoogopgeleid – bestaat ons publiek in toenemende mate uit scholieren, 15+'ers en jongvolwassenen, vaak van een gemixte achtergrond. Wij benaderden de afgelopen jaren ook doelgroepen die thematisch verbonden waren met onze producties, zoals Joodse, Turkse, Syrische, en vluchtelingenorganisaties en middelbare scholen. Komende jaren zullen we voortgaan op ingeslagen weg.

Wij richten ons de komende periode met nadruk op de doelgroep van jongvolwassenen, twintig- tot veertigjarigen. Daarmee zijn wij onze eigen doelgroep. Wij zitten er letterlijk middenin. Het thema *Hoe verhoud ik me als individu tot de grote problemen of kwesties in de wereld om mij heen?* is een onderwerp dat onze generatie in grote mate bezig houdt. Ook de vraag hoe persoonlijk invulling te geven aan het al dan niet handelen bij deze vraagstukken is nu actueler dan ooit.

Om deze jonge doelgroep de zaal in te krijgen zul je andere dan de gebaande paden moeten bewandelen. We zullen actief en innovatief moeten zijn. Het begint met de inhoud, die moet aanspreken. We geloven dat we dat doen met de voorstellingen die we zullen maken. Jongvolwassenen (van welke culturele achtergrond dan ook) bereik je op een andere manier dan ouderen. Naast alle conventionele middelen zoals Facebook, nieuwsbrieven en gerichte poster- en flyerrondes zullen we ook nieuwe paden gaan bewandelen. Facebook is geen tovermiddel en nieuwe media is absoluut een instrument maar niet zaligmakend. Hoe persoonlijker de content en hoe meer op maat gemaakt, hoe aantrekkelijker. In een tijd waarin algoritmes bepalen welke aanbiedingen voor jou geschikt zijn, moeten ook theatermakers meer op maat hun marketing gaan inrichten.

Onze persoonlijk stijl van theater maken trekken we daarom ook door in onze pr. Zo ontwikkelen we nu een systeem waarin wij ons publiek door videoboodschappen letterlijk bij naam aanspreken. Hoewel dit een tijdrovende klus is merken we het hoge rendement en enthousiasme bij zowel pr medewerkers van theaters als bij het publiek van deze vorm. Op maat gemaakt dus. Publiek dat bij een eerdere voorstelling is geweest krijgt per mail een unieke video waarin we de betreffende persoon bij naam aanspreken, refereren aan zijn vorige bezoek en hem attenderen op onze komende voorstelling. Door één druk op de knop kan hij reserveren voor onze komende productie in zijn theater. Als voorbeeld hebben we een dergelijke video toegevoegd.

We geloven dat het veel op zal leveren als je je publiek zo goed mogelijk kent. We hebben daarin eerste stappen gezet maar willen ons hierin sterk gaan ontwikkelen de komende

jaren. Hiervoor willen we met een nieuw pr-bureau gaan samenwerken dat we injecteren en inspireren met invloeden van een innovatief reclamebureau. Een bureau zoals Kessels Kramer. Een mooi voorbeeld is hun campagne voor BEN (telecom) waarin de hoofdboodschap is: zet die telefoon eens uit en kijk om je heen. Op het eerste gezicht een antireclame voor meer bellen. Maar juist daardoor vergroot het merk zijn sympathie waardoor ze beduidend meer klanten kregen. Welk gevoel wil je het publiek geven en hoe verkoop je inhoud op een slimme manier, daar komt het op neer. We vinden dat de pr-marketing binnen de theatersector veelal ouderwets is. Een reclamebureau kan vanuit een frisse invalshoek nieuwe inzichten geven.

Door heel het land hebben we afgelopen jaren G&E-ambassadeurs geworven die, wanneer wij in hun regio spelen, hun achterban en netwerk inzetten om onze zalen te vullen. Ook zullen we bloggers en vloggers gratis toegang tot onze voorstelling in ruil voor een item op hun digitale kanaal. Zij hebben toegang tot een enorme groep jongeren die voor ons erg interessant is. Per plek blijven we kijken hoe we op bovenbeschreven weg zoveel mogelijk nieuw publiek kunnen verleiden onze voorstellingen te bezoeken.

Door de samenwerking met Via Rudolphi en Oerol is onze stellige verwachting dat we ons huidige aantal speellocaties en het daarmee samenhangende publieksbereik de komende jaren alleen maar zullen vergroten. Omdat we ons structureel hebben verbonden aan deze instellingen verwachten we absoluut deze speellocaties te waarborgen voor de toekomst. We bouwen merkbaar aan een landelijke fanbase. De meegestuurde speellijsten geven een mooi overzicht van de trouwe speelplekken waar we jaarlijks komen.

5. Spreiding

Onze voorstellingen zijn zowel locatiegebonden als toerend.

Onze standplaats is Amsterdam omdat wij rijkelijk kunnen putten uit de grootstedelijke bron van onze vestigingsplaats. Met de invloeden van die culturele smetkroes waaien we vervolgens uit over heel Nederland.

De afgelopen jaren hebben we een effectief stramien ontwikkeld waarin een deel van onze voorstellingen eerst speelt op een van de grote nationale festivals: Oerol, De Parade en of De Boulevard in Den Bosch. Vervolgens gaan deze voorstelling op tournee door heel het land. Hiermee bereiken we een zeer divers publiek, spelen we langere tijd achtereenvolgende in verschillende steden en geven we een nieuw publiek een grote bekendheid aan onze producties. Een publiek dat vaak daardoor de weg naar zijn "locale" theater weer weet te vinden wanneer wij daar te zien zijn.

Via Rudolphi weet met zorg en aandacht onze reizende voorstellingen met een uitstekende en groeiende spreiding te verkopen. Hoewel het zwaartepunt ligt in de randstad, waar zowel wijzelf als een deel van onze partners is gevestigd, bezoeken wij theaters in alle provincies. Het is onze ambitie om in toenemende mate zogenaamde "hubs" te creëren buiten de Randstad. Plekken waar onze producties langere tijd kunnen spelen. Buiten bovengenoemde festivals, waar dit al het geval is, gaan we nu met een aantal theaters dit committeren aan. In de voorstelling Lenny eind 2016 zetten we daarin binnen en buiten de Randstad een volgende stap. Zo zal die voorstelling onder andere in LUX Nijmegen en De Verkadefabriek in Den Bosch een aantal dagen achter elkaar te zien zijn. We onderzoeken of zogenaamde seriebespelingen effectief zijn wat betreft het creëren van een locale achterban en willen de

komende jaren een stevigere voet aan de grond krijgen in een groeiend aantal steden buiten de randstand.

7. Toelichting op de begroting

De salarisberekening houdt rekening met een cao verhoging van 2% per 1 januari 2017. De premies zijn gebaseerd op 2016.

Verschillen begroting 2013-2015 en 2017-2020

Stichting George en Eran producties is eind 2015 opgericht. Daarvoor werkten ze onder Theatergroep Rast en was er geen zelfstandige bedrijfsvoering.

Beheerslasten personeel

Onder deze lasten zijn de werkzaamheden van George Elias Tobal en Eran Ben-Michaël opgevoerd, voor gemiddeld 2½ à 3½ maand per persoon. De zakelijk leider is voor 0,5 fte per jaar aangetrokken, zijn/haar werkzaamheden zijn qua indeling flexibel. We gaan uit van een vaste dag in de week voor het managen van de organisatie en de rest van de tijd gaat naar het mee-ontwikkelen van de producties. Er is een post voor externe expertise opgenomen van €5000. Dit kan worden ingezet voor extra ondersteuning op het gebied van marketing, financieel beleid of op administratief gebied.

Beheerslasten materieel

We huren op flexibele basis kantoorruimte bij de Meervaart waarvoor een bedrag van €5000 per jaar is afgesproken. Daarnaast is er €1000 opgenomen voor wanneer er extra ruimte nodig is. G&E Producties wil zich aansluiten bij het NAPK. Er wordt naast algemene verzekeringen (bestuursaansprakelijkheid en bedrijfs-WA) een arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten voor het vaste personeel. Verder is er een post opgenomen voor kantoorkosten en algemene pr, waaronder de website, nieuwsbrieven en het magazine vallen. De beheerslasten zijn ongeveer een vijfde van de totale lasten.

Activiteitenlasten

Personeel

Voor alle medewerkers is de hele productieperiode berekend. Acteurs worden in loondienst genomen en de medewerkers op het gebied van vormgeving, productie en techniek worden betaald op basis van zelfstandigheid (zzp).

Materieel

De producties van George en Eran zijn vaak simpel en doeltreffend vormgegeven. Kosten voor het vervaardigen van decor en kostuums zijn relatief laag. Bij de voorstellingskosten zijn de transportkosten daardoor ook vaak niet erg hoog; een bakwagen of auto met aanhanger is meestal voldoende.

Marketing

Hierin zijn ook de personele lasten van de medewerkers opgenomen.

Inkomsten

Met de coproducenten is er in overleg een verdeling van 50% gemaakt. De coproductie met de Toneelmakerij vormt een uitzondering; zij nemen 60% van de kosten voor hun rekening. Er wordt bij het Fonds Podiumkunsten een bedrag van €118.750 per jaar aangevraagd voor het maken van de producties (€75.000) en het spelen van zo'n 35 voorstellingen (à €1250). Dit gemiddelde garandeert de continuïteit in de organisatie. Bij het Amsterdamse Fonds voor de Kunst vragen we €105.000 aan.

De bijdragen van private fondsen en organisaties zijn nog niet vastgesteld. We kunnen er vanuit gaan dat deze vaststelling er zal komen, omdat deze organisaties zelf hebben aangegeven te willen bijdragen. Publieksinkomsten zijn gebaseerd op uitkoopsommen waar het de landelijke tournees betreft (tussen de €1100 en €1500) en op partage basis variërend van 80-20 bij de meeste theaters in Amsterdam en 75-25 waar het de festivals betreft.